

(Kort bemærkning).

**Elsebeth Gerner Nielsen (RV):**

Noget andet, som staten nu også er gået ind og er begyndt at beskæftige sig med i disse decentraliseringstider, er, at noget af det, der også kan tale for, at der ikke er tale om et tvangsægteskab, er, at der har været samlevet forud for indgåelsen af ægteskabet.

Synes hr. Søren Krarup i sit inderste, at det er passende, at der står den type ting i en lov? Skal vi virkelig helt derned i det danske Folketing? Og er det særlig dansk, er det særlig historisk bevidst, at man altså siger, at det er et udtryk for, at der ikke er tale om et tvangsægteskab, at man har levet sammen inden?

Hvorfor skal staten blande sig i det? Hvorfor skal folk tvinges til at leve sammen inden ægteskabet?

(Kort bemærkning).

**Søren Søndergaard (EL):**

Jeg forstår, at hr. Søren Krarup brugte ordet kultur i en meget løsagtig, nutidig og aktuel forbindelse og ikke i en historisk forbindelse. Jeg troede ellers, at Dansk Folkeparti, når man snakkede kultur, sådan snakkede om tusindårige ting og ikke et eller andet nymodens pjat. Det er fuldstændig rigtigt, at læser man Steen Steensen Blichers »Hosekræmmeren«, så er der jo ikke noget valg for pigen, og det er også derfor, den elskedes hals bliver skåret over; der er ikke noget valg. Så hr. Søren Krarup har jo fuldstændig ret i, at i Danmark har vi også haft tvangsægteskaber.

Kl. 17.45

Det interessante spørgsmål er, hvordan vi overvandt det, at der var tvangsægteskaber. Hvordan blev det overvundet i Danmark? Det synes jeg er en interessant problemstilling, for jeg stiller mig i modsætning til hr. Søren Krarup og Socialdemokratiet ikke tilfreds med, at der ikke er tvangsægteskaber i Danmark. Jeg har en meget større ambition – jeg ved, at hr. Søren Krarup utvivlsomt vil kalde det et naivt humanistisk projekt – gående ud på, at tvangsægteskaber sådan set skal afskaffes i hele verden.

Så kunne vi ikke få en diskussion om, og kunne hr. Krarup ikke bidrage til, hvordan vi så overvandt det i Danmark? Hvordan kom vi fra Steen Steensen Blicher og til det, hr. Søren Krarup kalder kultur, og som i virkeligheden er en meget nutidig størrelse?

(Kort bemærkning).

**Kamal Qureshi (SF):**

Jeg hørte hr. Søren Krarup tale om lovreligion. Jeg går ud fra, at det var islam, hr. Søren Krarup talte om, det er i hvert fald det, hr. Søren Krarup plejer at tale om, når han anfører de her argumenter.

Men mener hr. Søren Krarup så, at det her lovforslag, og hr. Søren Krarup har jo været med til at forhandle det på plads, er specifikt rettet mod muslimske ægteskaber og ikke mod f.eks. ægteskaber i Indien, hvor der jo i århundreder har været og stadig væk er en udbredt tvangsægteskabstradition? Hvor der også i hundredvis af år har været tradition for at brænde enkerne efter afdøde ægtemænd. Den samme tradition gør sig gældende i en lang række andre lande, også lande i Afrika, som ikke er muslimske.

Så jeg kunne godt tænke mig, hvis hr. Søren Krarup kunne oplyse mig om, hvor Dansk Folkeparti har sat sit fingeraftryk, der sikrer, at den her lov er specifikt rettet mod en bestemt religion.

(Kort bemærkning).

**Søren Krarup (DF):**

Ja, jeg hilser jo med stor fornøjelse alle de mere eller mindre subtile argumenter, der anføres, og jeg forstår, at især fru Elsebeth Gerner Nielsen har spekuleret meget forud for at finde de rigtige. Nu er det altså begrebet at samle før, der skal gøres til det problematiske. Jeg vil ikke blande mig i, om folk samlever eller ikke, men jeg vil bede fru Elsebeth Gerner Nielsen forstå, at det, det hele handler om, er at sikre, at der er tale om de pågældendes eget valg. Det er og bliver altså et spørgsmål om, hvordan de forholder sig til det, der er en ikkedansk kulturs tvang af dem.

Vi har ganske rigtigt – og der kommer jeg så til hr. Søren Søndergaards spørgsmål – i Danmark, som »Hosekræmmeren« f.eks. viser, også haft en familietradition, hvor faderens vilje betød noget. Men den har været til at bryde; den lutherske forståelse af ægteskabet har altid været, at det er en borgerlig ordning, og der kan man godt arrangere ægteskaber i familierne, men man har ikke tænkt sig at skyde bruden, hvis hun overtræder de regler, man har pålagt hende.

Det er og bliver noget, som hr. Søren Søndergaard skulle beskæftige sig med, denne grundlæggende forskel på – jeg kan sige – evangelisk-luthersk kristendom, der har bestemt dansk kul-